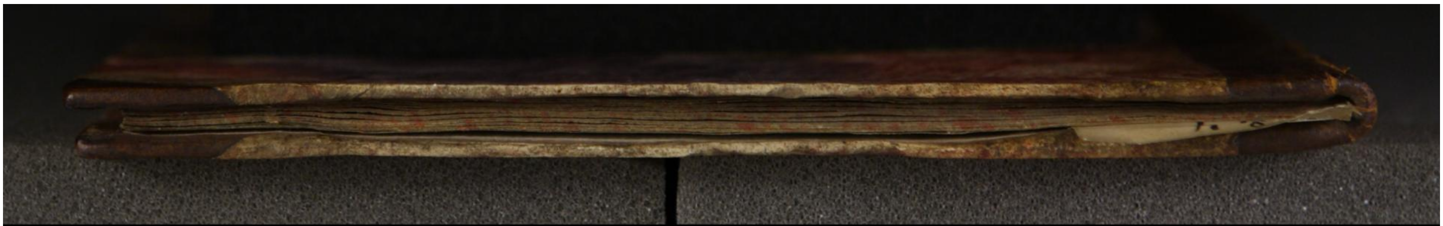
384.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

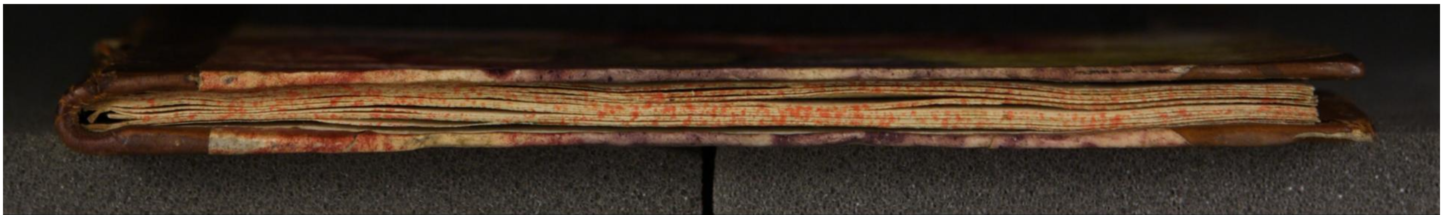

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

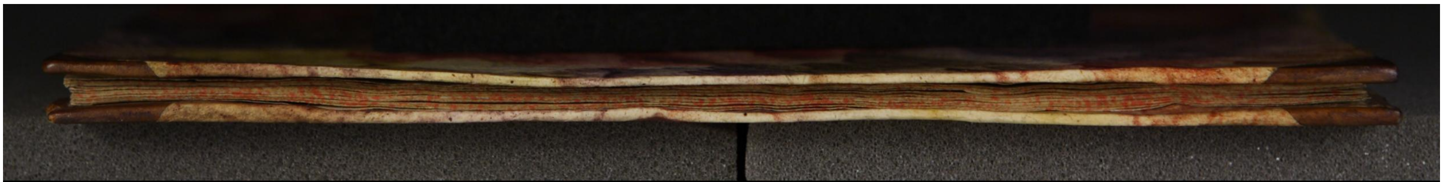
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

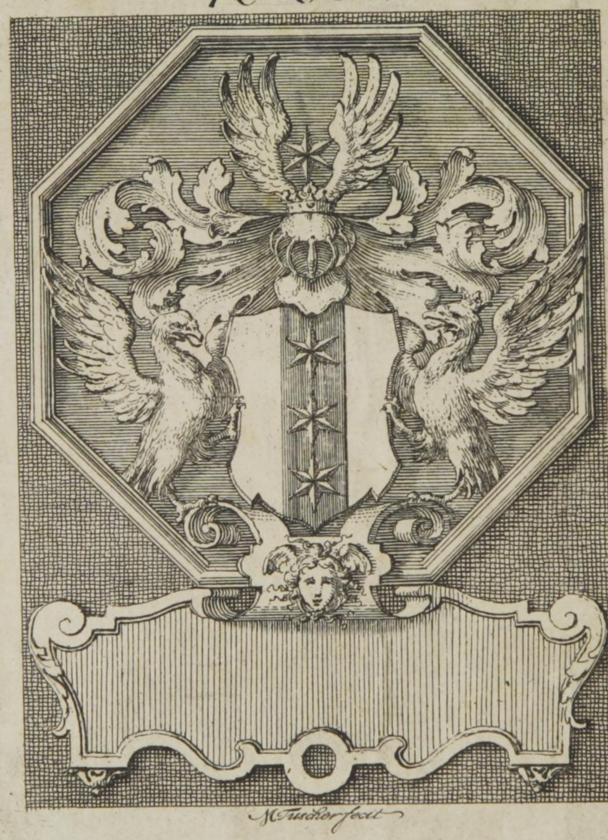
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

DA BOX

No. 384.

= LN 350
ex. 2

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

RIPENSIVM EPISCOPORVM SERIES & Vita:

Tetraſtichis compræhenſa;

Per

Iohannem Laurentium Ripenſem, D. eiuſdem Collegij Canonicum.

Medullas non Cortices

HAFNIÆ
Excudebat Matthias Vinitor.
ANNO
1591.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

NICOLAVS KAAS
DE THORVP.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

STEMMATE, VIRTVTIBVS, DOCTRINA & DIGNItate illuſtri atq; magnifico D. Nicolao Kaas de Thorup, regni Daniæ adminiſtratori Primario, ſummoq; Cancellario: Domino & Mecœnati ſuo colendiſſimo,

S.

*INter ſcientias, vir ampliſſime, homine in*genuo apprimè dignas & neceſſarias, antiquitatis ſtudium haud poſtremum meretur locum. Hoc enim memoriam noſtram (Cicerone, maximo illo Romanorum Oratore teſte) cum ſuperiorum ætate contexit: et ne ſemper pueri ſimus, efficit: Ignorare ſiquidem ea, quæ antequam naſceremur, acciderunt, quid aliud eſt, quam perpetuò eſſe infantem? Sed per hoc origines relligionum & gentium, earumq; progreſſus & euerſiones indagantur: Per hoc laudabilium principum, aliorumq; virorum excellentium dicta memorabilia, Conſilia ſalubria, rerumq; geſtarum euentus plerumq; fortunati: vt econtrà nefariorum & temerariorum impetus turbulentiores vel cœci: exitus autem inauſpicati & tragici; velut in Cebetis quadam tabula, ob oculos ſtatuuntur. Addo, quod per hoc etiam, qui rebus geſtis nequaquam interfuêre, dum aliquid expeditè atq; eleganter memorant, ſupra cæteros intelligere & ſapere putantur. Hoc deniq; virtutes in admiratio-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

nem, ſcelera veró in extremam deteſtationem inducit: vnde ex poſteritate vel metus, vel celebratio, quemadmodum præclaré protulit Tacitus. Quos & complures hiſtoriarum fructus, olfacientes quoq; Ethnicorum eminentiſſimi quondam viri; ac ex Barbaris non abſurdi iudicij, frequentem in ſcrutandis earum monumentis operam cum iucunditate, ſummoq; cũ emolumento impendebant. Nec defuerunt inter Chriſtianæ profeſſionis heroes, alijq; viri eximij, vel etiã num deſunt, qui ex ijsdem plurimum & delectationis & commodi hauſerint. Verùm deplorandum eſt multorum præſtantium hominum & rerum memoriam, poſteritatis vel incuria, vel negligentiá prorſus extinctam interijſſe. De qua re plurimos viros clariſſimos conqueſtos eſſe, & adhuc conqueri non ſine dolore audimus. Idem & parentem meum beatæ recordationis M: Laurentium Nicolai, ſuis accidiſſe anteceſſoribus, Vinulis nimirum, ſeu Burglauenſibus Epiſcopis pené omnibus, ſubinde indolentem puer animaduertebam. Ne veró eadem obliuionis iniuria, & Ripenſes noſtros præſules vlterius inuolueret, aut penitus tandem obrutos deleret: amicis nuper flagitantibus, impenſius autem D: Magiſtro Iacobo Matthiæ Velleio, Diœceſis Fionicæ Superintendente, Socero meo integerrimo (cuius fallere expectationem piaculum duxi) carmine hoc breui, ſingulorum ordine patriam, geſta principaliora, obitum, & ſepulcralis monumenti indicium, ſi non feliciter, ſinceré tamen, pro documentorum, præſertim collegij huius noſtri, aſſertionibus, fide magis conſentaneis, complexus ſum. Et quandoquidem ad multifariam eruditionem, qua

animum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

animū tuum nobiliſſimū luculenter adeó exornaueris, cognitionem vetuſtatis te coniungere, eaꝗ́ mirificé delectari comperiam: hæc qualiacunꝗ́ exareſcentis ingenij mei ὑπερβερεταῖα, Aceſſæi non expectata luna, amplitudini tuæ deferenda ſtatui. Ne forté ranæ inſtar Seriphiæ obmuteſcentem, diuturnius ſilentium, benemeritorum erga me tuorum, vel immemorem, vel (quod deteſtabilius eſt) ingratum conuinceret. Quæ tot tantaꝗ́ in me, inde vſꝗ́ ab initio curriculi, quod in ſtudiorum atꝗ́ doctrinarum ſpacijs ingreſſus ſum, collata agnoſco: vt haud verbis quidem adumbrari, ne dum anguſta hac comprehendi charta ſatis queant. Inter quæ, magna mihi voce potiſſimum prædicanda frequenter obuerſantur: quod anno á vertente hoc 13 nutanti Muſæ ſortisꝗ́ meæ rati, beneuolentia tua, tanquam ſydus aliquod ſalutare opportunius affulgens, regiæ munificentiæ fauonium reduxerit. Quo aſpirante conſtantius, curſum ad celebriora per nationes exteras, literarum Emporia, tutius atꝗ́ alacrius continuare licuit. Nec tamen me ſic beaſſe, genuinæ tuæ ſatis viſum fuit beneficentiæ, niſi & fontem liberalitatis ſuæ, longo terrarum interuallo ſemotum, ſæpius & abundè deriuaret. Quid, quod intra patriæ deſideratiſſimæ pomaria pedem iam reducem vix tandem fixiſſem, ad occupandam in collegio hoc fortunam, iam anté diuiná mihi prouidentiá, regio decreto, ſed interceſſione tua deſtinatam: cùm te inſtigante maieſtas regia (cuius illuſtrem animam ſuperi beatitudine coronent perenni) me clementiæ ſuæ colloquio dignata ſit: vnde, te conſultore tamen, nouis reditibus & promiſſis, validi diplomatis, auguſtaꝗ́ manus ſuæ

vigore confirmatis, auctum me ornatumq; abſoluit. Præterea, cum ad eiuſdem Maieſtatem, amœnis Falſtriæ in Teſquis tunc ſe venationibus recreantem, collegarum meorum conſenſu, amandatus appuliſſem: in prædiorum quorundam permutandorum negotio cum viro verè generoſo & ſtrenuo D: Petro Guldenſtiern de Thym, magno regni Mareſchallo (cuius quoq; incredibilē hactenus humanitatem expertus ſū) quàm benignè exceptum honeſtèq; habitum, tandem demiſeris. Sileo etiam quando paulò poſt, ab inclementia mortis, & coniuge amantiſſima, & ſobole ſuauiſſima ſpoliatus, mœrore penè contabuiſſem, quàm tu tantis in vulneribus (vt ſunt domeſtica omnium acerbiſſima, & plerumq; immedicabilia) præſentaneâ cōſolationū dulciſſimarū medicinâ me cōfortaſti & animaſti. Sed ne fortè in verboſitatis reprehēſionē vel adulationis ſuſpicionem impingam, á prolixiore benefactorum tuorum commemoratione hìc temperandum putaui. Pro quibus tantum tibi viciſſim debeo, quantum hominem homini debere vix fas eſt. Quorum igitur gratam vbiq; memoriam, donec anima hos vegetauerit artus, colam: & æternitati (modò vitæ vſuram cum ſoſpitate, indulgentia omnipotentis aliquantulum prorogauerit) conſecrare conabor. Cuius obligationis teſtes ac ſponſores, ſacros hoſce proceres (inter quos & ex congentilibus tuis priſcis nobiliſſimisq; aliquot agnoſces) ad te nunc ablego. Quibus vultu ſolito, id eſt ſereno, exceptis, ſi locum in bibliotheca tua inſtructiſſima aliquem aſſignaueris: ad alia quædam patriæ noſtræ communi in honorem & emolumentum meditata, propediem in lucem pro-

ferenda

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

ferenda, mihi animum extimulabis atq; confirmabis. Interea perge obſecro vir inter optimates optime, eximia beneuolentia tua liberales diſciplinas & artes amplecti atq; promouere: conſtantiq; patrocinio & authoritate tua tam ampla, me, literarumq; & ingenuarum facultatum cultores reliquos (quibus deplorando hoc ſeculo Mecœnatem & aſſertorem te præcipuum, diuinitus excitatum non dubitamus, & reſeruatum geſtimus) aduerſus eos qui noſtro ordini, vt accipitres Luſcinijs fauent, tueri. Perge inſuper patriæ dulciſſimæ (quæ nunc ad gubernaculum ſuum te potiſſimum ſolicitis ſuſpicit oculis) religionem pietate tua fouere: leges æquitate expolire & vindicare; conſilijs, prudentiâ, alijsq; virtutibus heroicis, inclytam electi regis indolem, in tenellis adhuc annis illuſtrare ac ſtabilire: Incolarum deniq; ſalutem, indefeſſo ſtudio atq; magnanimitate ſartam tectam conſeruare. Glorioſiſſimũ â patriâ viciſſim deuotiſſimâ, mortalibusq; omnibus, amorem; â Muſis officioſiſſimis immenſas immarceſſibili cum laude gratias; poſt deſiderata vitæ huius fata â Deo opt: max: in Hierarchia cœleſti, beatitudinis remunerationem lucraturus ſempiternam: Vale. Ripis Cimbrorum, 17 Aprilis. Anno reparatæ ſalutis, 1590.

Generoſitati & Magnificentiæ tuæ
Cliens addictiſſimus,

Iohannes Laurentius.

HISTO-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

HISTORICI,

Quorum fide author in opuſculo hoc contexendo potiſſimum eſt nixus.

Annales Collegij Ripenſis.
Saxo Grammaticus.
Paulus Diaconus.
Amoinus Monachus.
Abbas Stadenſis.
M. Adamus Bremenſis.
Albertus Crantzius Hamburgenſis.
D. Chytræus.
M. Andreas VVellejus, Decanus Ripenſis.
Hiſtoria Gallica.
Functius.
Codices aliquot vetuſti, manuſcripti.

PRO.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

PROEMIVM.

ETHnica Cimbrigenis defloreſcebat in oris,
Iam tãdem ĩpietas, ſuperis miſerãtibꝰ, ipſo
Pura ſalutiferi ſpargenteq; ſemina cultus
Anſgario: Ericus, pueri cognomine, ſceptro
Danorum, factisq́; ſuis ſed maximus: æſtu
Percitus vt miro pietatis, conderet ædem
Lilifero, diuæ genitrici, in monte ſacratam:
Hic vbi cæruleis vrbs Ripa triumphat in vndis:
Quam ſtupet omnis adhuc ſeptem ſubiecta trioni
Poſteritas, reliquumq; futura ſtupeſcet in æuum.
Vndiq; nam vaſtos pario de marmore muros
Explicat, atq; arcus ſculptoris ab arte decoros.
Atria quid memorem ſublimibus alta columnis?
Aut quid hyperboreo fulgentia tecta metallo?
Quid turres? inter ſua quæ pinnacula condunt
Nubila, ridentes Phariæ miracula Memphis.
Iſta quòd inuitæ ſtent ſqualida pondera terræ,
Et modo barbaricum monumenta gementia faſtum,
Nunc fœdis caueæ bubonibus atq; lacertis.
At contrà hic ſolidum decus, hic quoq; priſca pennãt
Commoda; nam dubijs quarum quæ maxima, nautis
Dira procelloſi maris euitare pericla.

Circa annum Chri: 848.

Saxo Gra: lib: 9. Crant: in Metrop: lib: 1. c: 78. Adam. Brem: lib: 1. ca. 25. Chytræus in Saxonia.

A: C: 860.

D: A: VVelleius in Adam: Br: lib: 1: c: 26.

Vt breuia, & Syrtes, & ſaxa latentia monſtrat
Vertice: quò ſubeant lætis tuta oſtia velis.
Pectore ſed ſæuas tormenta vomentia maſſas,
Horriſono infeſtos quibus impete proterit hoſtes
Exerit: (arquatis hinc tot quod cingitur antris)
Pendula prævalidis at coſtis, ſuſtinet æra,
Quæ tremulo quatiunt ſonitu compulſa virûm vi
Fundamenta vrbis, lata & vicinia, ſiue
Triſtia luctificis deplorent funera bombis;
Siue etiam lepidis totam concentibus vrbem
Ad pia feſtiuis inuitent ſacra diebus.
Inter quæ rutilis operoſa altaria ſtellis,
Et varia Eöis paßim donaria gemmis,
Spargere ſydereos radijs mirantur honores.
Nec minus harmonicis modulis imitantia cantus
Angelicos mulcent deuotas organa mentes.
Cuncta quis enumeret? neq; ſic contenta voluntas
Feruida magnifici vel larga potentia regis:
Multa ſed aßignat plenos penſura medimnos
Prædia, per varias & iura vigentia terras.
Succeßor quæ ſæpè pius ſtabiliuit & auxit
Irreuocabilibus ſummi per numinis iram,
Chriſticolamq; fidem, diplomata & inclyta, votis.
Tanta ruiniferis quo fabrica poßet ab annis

Vulnera

384.

Vulnera ſanare, & lapſum reparare decorem;
Et ne ſorte ſacri parca premerentur alumni,
Secura ſed mente DEO Muſisq; vacarent:
Atq; ſuis demum fas & reuerentia ſtaret
Debita præſulibus: Quorum, ſed ſtamine craſſo,
Texere fert animus ſeriem, vitamq; necemq;,
Priſca ſinunt quantum documenta, fidesq; iubebit
Credere, truncatis calami ſed acumine nugis.
Tu modò cœleſtis, conatibus annue præſul,
Docta cohors vatum, properæq; ignoſce Camœnæ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

1. LEOFDAGVS A. C. 948.

Saxo lib: 10. Ad: Brem: lib: 2. c: 2. & 16 Chytræꝰ in Sax:

Alma Leofdagum fulgere biuertice mitra
Ripa ſtupet, primus dum noua ſacra facit.
Hunc Friſius produxit ager: ſed Cimbrica taxat
Cùm vitia, & zelo numina vana graui:
Turba ſuperueniens iaculis incredula, myſtem
Mactat, vbi tentat per vada cæca viam:
Martyrio ſic dogma probans: miracula fama eſt
Ad tumulum varijs emicuiſſe modis.

Huic ſucceſsiſſe Fulbertum Saxo lib: 10. meõrat: ſed análes noſtri deſignatum tantum aſſerunt.

2. OTHINCARVS. A: C: 991.

De hoc Saxo lib: 10. A: Brẽ: lib: 2. C: 26. & 34. Cognomento magnus ille fuit, quinq; regnorũ poſſeſſor.

Sanguis Othincaro regalis contulit albo
Stemmata, ſed faſces orba caterua ſacros.
Ille ſua cohibens rabidos virtute maniplos,
Cultibus induxit tempora tuta pijs.
Hinc à rege (ſibi quod auunculus ille) Canuto,
Impetrat officio, iura petita, ſuo.
Proxima limitibus, Cimbros deſcernere certis
Cura: ſed hinc gnatum ſubſtituiſſe, fuit.

3. CHRI.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

3. CHRISTIERNVS. A: C: 1019.

Chriſtiernus meritis ad culmina ſancta paternis
Euehitur, Latio non renuente patre.
Namq́ prius genitor, Ripenſi cuncta cathedræ
Quæ bona poſſedit, conditione dicat:
Quò ſacra nempè ſuos penes eſſet habena nepotes
Iugiter, At ſtabilis non fuit illa fides:
Flamine nam (cuius memorantur nulla vetuſtis
Facta notanda libris) hoc pereunte perit.

4. IARALDVS. A: C: *poſt ſchiſma biennale.* 1040.

Succeſſurus eras charo VValdmare parenti,
Sed datur à leuibus mœſta repulſa viris:
At contrà externo ſacrata tiara Iaraldo;
Fallitur augurio ſpes maleſuada ſuo,
Quas pietas congeſſit opes, nam diſſipat ille,
Faſtu, delicÿs, ambitione, iocis.
Sacrilegis templum manibus ſpoliauit vt ipſum,
Perfida furtiuæ dat citò crura fugæ.

Gothicæ hũc fuiſſe originis ſunt qui putant.

Inter hoſce Valonem, & poſt hunc Oddonem ſurrogatum A: Brem: tradit. De quibus tamen in faſtis noſtris mentio nulla,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

5. THVRO. 1117.

Huius meminit Saxo lib: 13. Et Crantz: in Dania lib: 5. cap: 13. & 16.

Diro ſacra cohors monſtro laniata, Thuroni
Deſtinat exhedræ iura relicta ſuæ.
Quam varia aggreditur conuexi fornicis arte
Ornare, & mirum continuaſset opus:

Toconem nominans.

Sed reges bello inuoluens, & deniq; contra
Nicoleo Ericum, claſsica ſæua canens:

A: C: 1134.

Cum reliquis, Scanos quos tunc armauit in acres
Cimbria, mitratis oppetit ille tribus.

6. NOTELIVS. 1135.

Notelij veteres ſi geſta notanda notaſsent,
Poſset & iſta ſuis Muſa notaſse notis.
Fama fidem ſparſit tamen hunc (ſi nuda meretur
Fama fidem) ſæuis conſtuduiſse dolis.

A: C: 1139. Cædis huius mentionem facit Sa: lib: 13. Crant: in Dania lib: 5. ca: 19.

Inſtinctuq; ſuo, nigrum exſtimulaſse Plogonem,
Vt ferro regis rumperet exta ſui.
Sed famæ nil credo vagæ: perſæpè venenum
Stringit in inſontes, inuida lingua viros.

7. ASCHE.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

7. ASCHERUS. 1141.

Nec minus Aſcheri (ſi quæ tamen illa fuerunt)
Grandia Lethæis facta teguntur aquis.
Fortè ſed eximios incuria lenta labores
Diſtulit Hiſtorijs inſeruiſſe ſuis:
Aut fera conatus fregerunt tempora, namq;
Concutit & ſanctos iſta procella viros.
Quid quòd pròpoſitum virtutis ſæpè benignum
Anticipare leui mors ſolet atra pede?

8. HELIAS. 1142.

Flander, & á patrijs Helias mænibus exul,
Cuſtos ſacrata promtus in æde venit.
Principibus ſed grata viris, vbi facta locaſſet,
Strenuus altrici præſul in vrbe viget.
Ex olitore dedit victori exempla Suenoni,
Noxia qui celeri germina falce necat.
Vim contra hoſtilem, complura hinc munit aſyla,
Fertq; Leofdago buſta propinqua ſacro.

De hoc Saxo lib: 14. Et Crant: in Dania lib: 5. c: 29. A: C: 1150.

9. RA-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

9. RADVLPHVS. 1152.

† Primus hic eius nominis fuit Danorum Rex.

Inſula ſuſpecto defertur ſacra Radulpho,
Anglia quem noſtris miſit amœna plagis.
Sed quia conſilijs † *VValdmarum ſæpè potentem*
Rèxerat, obiectum dilueratq; nefas;
Excipitur tandem: vitaq; habituq; ſolutum
Mox ſatagens clerum ſtringere lege ſuum.
Confectum curis, morbiq; vredine corpus,
Altare horribilis mergitur ante crucis.

10. STEPHANVS. 1171.

† Cœnobium hoc in Scania quõdam fuit famoſiſſimum.

A: C: 1176. kalend: Octobr.

Emta cuculigerum Stephanum ſuffragia cogunt
Deſerere † *Herriuadi iura ſuprema gregis.*
Et capere Antiſtes, quos fert venerandus honores,
Quòd probus, & quòd ab his, eſſet alumnus agris.
Grandior hìc vrbis, medijs pars arſit in vndis.
Arſerunt ſacris, & pia templa ſuis.
Luxit & is clerum cultus leuitate prophanum:
Cuius ad auſtrales eminet vrna fores.

11. HO.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

11 HOMERVS. 1186.

Ripenſis + *Vinulo fit præſule, præſul Homerus,*
Lucius vt bullis iuſſerat ipſe ſuis.
Qui numero fratres duodeno clauſit, adæquans
Præbendas totidem, quêis fruerentur, erat.
Auro aras radiare iubet, caliceſq;, cruceſq;,
Argento ampullas, turibulumq; ſuo.
Intulit & varijs præclara volumina ſcriptis;
Slauo arma: indè + *Locus dat monumenta Dei.*

+ Paul: Diac: Vinulos vocat, quos alij Vinnilios, Venzalios vel Burglauenſes.

Saxo in fine lib. 14. & 15.

+ Monachorum olim Domiciliũ, tertio ab vrbe lapide, Cimbris Lyom Kloſter: à quo prouincia Lyherrid appellationem ſortita videtur.

12. OLAVS. 1204.

VValdmarj ſolito dictata notare ſecundj,
Mox decus Olao pontificale datur:
Fert pariter lacero donaria plurima templo,
Amplificat ſolium lege boniſq; ſuum.
At decimas plebem docturo pendere iuſtas,
Pro decimis, lapidum grando proterua, venit.
Nemo ſed inuito perit vnquam Numine, tandem
Huic quoq; digna Dei fert Hypogæa Locus.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

Ordinis arbitrio (non regis vt anteá) ſacri,
Præſulis arripuit munia iuſq; Thuo:
Preſbyteros ſocias vitæ abiurare coegit,
Atq; maritalis pignora chara thori.
Eſtonibus tandem victis, noua corripit arma,
Vlturus regis perfida vincla ſui.
A: C: 1227. Crantz: in Saxonia lib: 7. ca: 41. & in VVãdalia lib: 7. ca: 8.
At quia vertiſti peltam Dithmarſe, prementi
Lytra hoſti, noſtro ſed dedit oſſa choro.

14. GVNNERVS. 1230.

Qui rata pontificum decreta, Deiq; ſtatuta
Nouit; Cæſarei ſtrictaq; iura fori.
Regis & ad placitum VValdmari condere leges,
Queîs Cimbri iuſtis ſtantq; caduntq; modis.
Ex Nemeſis verna Gunnerum Eccleſia ſenſit
Patronum, ſtudijs & ſchola cepta ſuis:
Collegis curam cuius quoq; poſtmodò ſanxit,
Hinc ſua membra Loco contumulanda Dei.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

15. ESGERVS. 1249.

Magnanimum patriæq́ ſuæ, regiq́ fidelem
Protinus Eſgerum conſona vota legunt.
Compulit Ericum, duce quo tunc ampla vigebat
Cimbria, rapta ſacris reddere iura locis.
Hinc furit Herculeas quatiens gens ruſtica clauas, A: C: 1256.
Nobilibus nimium pernicioſa viris:
Quam ſimul vt domuit, meritis fert præmia tantis,
Sed præceſſori proxima buſta ſuo.

16. TYCHO. 1274.

Quem ſparſiſſe ferunt Damarum paſtor in agro,
Myſtica ſed plebi pabula Tycho ſuæ:
Ipſe laboriferis, vt Cincinnatus, ab aruis
Munia cum lacrymis, iuſſa retractus adit.
Quæ locuplete quidem cenſu dilatat, & ornat,
Supremum hinc noſtra clauſit in vrbe diem.
Nubifer horribilem turris dedit antè ruinam, A: C. 1283.
Comminuens miſeris tecta viroſq́ modis.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

17. CHRISTIERNVS. 1288.

Per ſolita ad tantos ſuffragia ſcandit honores,
Sanguine Chriſtiernus nobiliore ſatus:
Fecerit ille ſcholas quanti, Puggardia monſtrat,
Et data cum varijs prædia lata bonis.
A: C: 1301. 8 Kalend: 9bris. Flammea tunc iterum Vulcani ſæuijt ira,
Depopulans validas funditus vrbis opes.
At cum rege ſuo Sclauorum vt contudit arma,
Cæruleo chorus hunc marmore noſter habet.

18. IOHANNES HEE. 1313.

Cruda colant alij truculenti caſtra Gradiuj,
Pro mitris galeas, ſpicula proq; libris.
Relligioſa iuuant Venerandum templa Iohannem,
Et pax & ſtudijs, docta caterua pijs.
Ac ſua ne ſtaret dubijs Eccleſia neruis,
Mille dedit patrum ſcripta polita fide:
Quæ ſimul & docuit, ſimul & ſacrata peregit
Officia: hinc placido fine ſolutus obit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

19. IACOBVS SPLITAF. 1327.

Strenuus hunc ſequitur Splitafa ſtirpe Iacobus,
Seu lorica ſibi, ſeu toga ſumta fuit:
Nam violenta ſuis virtutibus arma repreßit,
Holſatum Comitis, Cimbriaciq; ducis:
Hic VValdmarus erat, crudelis at ille Gerhardus
Vindice Randruſia cæſus in vrbe manu. A: C: 1340.
Inde patrocinio, regiſq; vigebat amore,
Dextera Chriſtierno ſed modò tumba premit.

20. PETRVS TVRONIS. 1345.

Num tua dic aliquis lacerauit retia caſus?
Vel rimoſa tibi Petre, Carina fuit?
Aut tantum ad pelagus, nullis teris ocia curis?
Sed monet officij te Deus ipſe tuj.
Spumeus in totam Neptunus vt irruit vrbem,
Fluctibus inuoluens templa, domoſq;, ſuis: A: C: 1362. in
(Deucaleonæus quondam vt cataclyſmus)at vndas nocte B. Marcelli
Effugis, in ſicco poſt tumulande choro.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

21. MAGNVS. 1364.

Magnos magna decent, Magnum miramur et ipſum
  Nil magni magna conſuluiſſe manu,
Quod prodeſſe queat, vel delectare, valerent
  Et faſtj æterno magnificare ſtylo.
Aſt vbi deſinimus laudanda patrare, viciſſim
  Poſteritas ceſſat laudibus ipſa ſuis.
Sed nece præuentus, noſtra hic exſpirat in vrbe,
  Poſt magnos linquens nomina ſola rogos.

22. IOHANNES MICHAELIS. 1369.

Stirpe boniſq; potens, & acuta mente Iohannes,
  Cura ornat Spartam fertiliore ſuam:
Plura redundantes ſoluentia rura medimnos
  Legando cathedræ, parta valore, ſacræ.
†Margarin optatis dominam iuuat indè talentis,
  Eſſent regali quæ reditura fide.
At noſter reliquis chorus hunc quoq; miſcuit vmbris,
  Nuda licet, nullas Parca moratur opes.

† Semiramis hæc Danica dicta, trium regnorum moderatrix.

23. ESCHIL.

384.

23. ESCHILLVS. 1388.

Nec minus Eſchillum virtus decorauit, & ortus,
Quàm quoq; magnificis ſors opulenta bonis:
Vſibus vndè ſuis & Margaris inclyta, puri
Marcarum argenti millia quinq; leuat.
Tunc Lyomæa ſacro ceſſit prouincia iuri, A: C: 1400.
Firmaq; † Troiburgum, tunc Hypotheca ſtetit.
Sed noua preſbyteris poſtquam decreta tuliſſet,
Hunc Chriſtierne tibi tumba ſiniſtra tegit.

† Arx vetuſtate celebris, nunc ſedes nobiliſsimi D. Petri Rantzovv, ſplendiſsima.

24. PETRVS LYCKE. 1409.

Inter patres conſcilii Conſtantienſis & hic recenſetur. A: C: 1414.

Stemmatis antiqui Petrus generoſa Propago,
Quem fortuna ſuis vexit & alma rotis.
Hanc vbi nam varijs ſedem ſucceſsibus, atq;
Firmaſſet doctis, doctior ipſe, viris.
Archi dehinc præſul, Lundenſi fulget in vrbe,
Primatem agnouit Suetia tota ſuum. A: C: 1418.
Ad ſynodum patribus tandem per regna coactis, A: C: 1425.
Concluſit Canones relligione ratos.

25. CHRI.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

25. CHRISTIERNVS HEMMINGI. 1418.

Inclyta Chriſtierno debetur gloria, caſus
    Proq; aris varios, dum ſubit atq; focis.
A: C: 1443. Ad decimas populum, cum nobilitate frementem
    Reppulit, & iuſtum + regis id ante thronum.
Raptanteſq; auſus manibus bona ſacra proteruis
    Stringere in effrenos, fulmina dira, viros.
Mars ſed ei quæ damna dedit, rex iure rependit:
    Ius tandem hac, rigidæ ſenſit in vrbe necis.

\+ Chriſtophori nimirum tertij.

26. HENRICVS STANGBERG. 1455.

Quis ſatis Henricj, quo ſtirps Stanbergica quondam
    Floruit, ampla ſtylo facta decente feret?
Palladia geſtans qui pectus ab arte politum
    Munifico doctum fouit amore gregem.
Cauit & in Clarijs niſi per trieterida caſtris
    Sudaſsent, Canonis ne ferat ordo, viros.
Religionem auxit normis, opibuſq; cathedram,
    Hunc ſed auita, ſuo fornice, crypta tegit.

27. PE.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

27. PETRVS NICOLAI. 1465.

Quæritur Antiſtes humili cur plebe creatus
Fit Petrus? in cauſſa eſt ingenioſus erat;
Nec virtute minor, quam docta nobilis arte,
Nobilitant tenues, nam ſatis iſta, viros:
Diaq; conciliant magnatum pectora: ſic is
Et valido regis floret amore ſui.
Vt reliquis Patriæ mitratis mutua iunxit A.C: 1460.
Pacta, ſacrum Andreæ conditur antè typum.

28. HARTVICVS IVVL. 1483.

Mox ſubit Hartuicus, qui ſanguine cretus equeſtri
Iulia cui nomen gens dedit, atq; decus:
Cuius in orbe quidem virtus, & docta refulſit
Gloria, ceu cæco ſtella coruſca freto:
Vis pelagi, cataracta poli, populiq; rigores,
Tunc ſimul inſolitis præualuêre modis.
+Rex quia cunctatur, collegæ damna rependunt:
Inde ſub Auſtralem iuſta ſuprema crucem.

+ Iohãnes hic erat eius nominis primus.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

29. IVARVS MVNCK. 1499.

Sed præ nobilibus decus admirabile Munckis,
Candida purpureis, ſunt quibus arma roſis:
Spontè reſignatas ab auunclo, Iuarus habenas
Suſcipit, ad Iuli iuſſa ſecunde tua.
Intimus hinc quatuor viget ordine regibus: ipſi
Et columen patriæ, deliciumq; ſuæ:
Vi tamen immitis cecidit necis: atq; ſtupemus
Eius in Auſtrali, marmora celſa loco.

30. OLAVS MVNCK. 1539.

Iamq; ſacrum eximio ſolium, iam mitra vacabat
Olao, patrui poſt pia vota ſui:
Dogmata ſed nuper præcone renata Luthero,
Romanæ turbant relligionis opus:
Namq; viam monſtrant aliam, meritumq; ſalutis
A: C: 1536. *Ac aliam populo, præſulibusq; fidem.*
Quæ ſimul amplexus, parens regiq;, ſuisq;,
Abdicat Attalici ius, titulumq; ſtatus.

31. M.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

31. M. IOHANNES VVAN- DALVS. 1537.

Ecce reformati iam lux, & gratia cultus,
Sunt tandem miris creſcere viſa modis:
Papa ſed, & raſi fratres, tonſæq; ſorores,
Cumq; ſuis, veluti monſtra viruſq; ſacris:
Vandale Goslarica prognate ſed vrbe Iohannes
Laxaſti vt ritus † rege iubente nouos.
Et tua gliſcentes rexit vigilantia cœtus;
Hinc ſummæ in media conderis ædis humo.

† Chriſtiano nempè 3. cui cognomentum pij & pacifici meritò tribuimus.

32. M. IOHANNES THAV- SANVS. 1542.

Poſt varios caſus, poſt mille pericula vitæ
Pro Chriſto, patriæ proq; ſalute ſuæ:
Dum ſtabili tumidos ſuperat virtute Sophiſtas,
Papicolamq; fugat voce ſtyloq; gregem:
Tanta hæc Thauſano, † rex munia deſtinat ipſe
Præmia pro curis, proq; labore decus;
Et tamen hunc centro templi merſere gementis
Pro miſeris curæ, pro pietate labor.

† Et hic Chriſtianus ille tertius.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

33. M. PAVLVS MATTHIÆ 1561.

Regia doctiloquum dabijs Academia Paulum
 Cætibus atq; ſacris, ſollicitata dedit:
Ille prophanorum documenta profeſſa Sophorum
 Linquens, æthereo fit tuba fida Sopho:
Præſulibus viuumq; alijs paradigma, regendo
 Prudenti ſortem ſimplicitate ſuam.
Patria laude viri ſtimulata, repoſcit eundem,
 Quem ſibi doctorem nunc fouet, atq; patrem.

34. M. IOHANNES LAGONIVS, R. 1569.

Virtutes venerande tuas, & facta Iohannes,
 Poſteritas digno carmine grata canet:
Tu modo commiſſum ſolito moderamine munus
 Promoue, & audenti iura ſacrata fide.
Nec moueare minis, neq; vi, numeroue malorum,
 Pro cauſis etenim ſtat Deus ipſe pijs.
Ipſe tuos Pyleum canos extendat in æuum,
 Vt vigeant meritis templa ſcholæq; tuis.

EPILO-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

EPILOGVS.

HÆc de præſulibus, tenui ſed arundine, tantis
Patria chara tuis, leuibus meditabar in horis:
Quando Caledonias Sextus qui temperat oras — Iacobꝰ VI. Scotorum Rex.
Imperio, validas iuuenili in pectore flammas
Erga Danigenam, regali ſanguine Nympham, — Anna Friderici 2. F.
Progeniem, ſed diue tuam Friderice foueret;
Fluctibus Oceanus, quas nec compeſcere cunctis,
Frigoribus neq; Bruma ſuis aſperrima, quiuit:
Acrius at medijs algoribus arſit & vndis.
Impatiensq; moræ, varius quam texere cœpit
Æölus, intruſis gelido Borealibus antro
Flatibus, & dubijs lenta in ſtatione carinis:
Protinus ad rutili verſus ſarraca Bootæ,
Horrida non trepidans immenſi monſtra profundi,
Nec factum Læandre tuum, ſyrteſue doloſas,
(Ipſe pater flexis loro Delphinibus vdo
Neptunus, Tritona vocans, nixusq; tridente,
Æſtus miratur tantos, & prædicat auſus:)
Traijcit Vndifragi ſpatioſa volumina pontj:
Perq; niues Annam, ſeptemq; per alta Trionis
Indagat iuga Saxorum, ſyluasq; profundas:
Inuentam lætus ſceptri, Thalamiq; iugalis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

Conſortem aſciſcit: ſuperisq́ fauentibus, apta
Tunc flammis medicina data eſt, tunc digna laborum
Præmia, & hinc regnum noſtris ſociantia regnis
Fœdera, gliſcentes & compeſcentia lites.
Henricus Iulius Brunsvvicenſiũ & Luneb: Dux. *Dent ſimiles Henricé tuis Dux inclyte votis*
Euentus: parili quando ſtimulatus ab æſtu,
Balthica tam cupidis nunc ad miracula velis
Incumbis, veterumq́ operoſa palatia regum:
Elizabetha Frid: 2. F: priõgenita. *Regia quò viduos tibi Elizabeta dolores*
Pellat, & illuſtri faciat te prole parentem
Sæpius, vnde tuis ſit Brunſuicenſibus, inter
Pax, amor, atq́ fides Danosq́, Scotosq́ perennis.
Deniq́ dent regnis placidiſsima tempora noſtris,
Legibus & florere ſuis, florere ſupremi
Relligione Dei ſincera: adoleſcere regem
Virtute & meritis, & maieſtate, potenti
Atq́ manu addictæ ius dilatare Coronæ.
Nobilitati etiam conſeruent ſtemma, decusq́,
Et ſolida Clero vitam pietate: cupitum
Multiplicent plebi lucrum: cunctisq́ ſalutem.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

a laborum
egnis
tis
a,
a velis
regum;
res
tem
s, inter
tosq; perennis,
ora noſtris,
emi
gem
potenti
orona
, decusq;,
tum
ſalutem.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)

384.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 384 4° (LN 350 4° copy 2)